

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Marian Octavian,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marian Octavian împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 06 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-432/24
NR. PIGD 2-22008976-01-3ra-20052024)*

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.245¹ Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate. Invocarea declarativă a faptului că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloiie,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru,

02 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Marian Octavian

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 ianuarie 2022, Marian Octavian s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat anularea ordinului IGP nr.638ef. din 30 decembrie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian”, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

2. În motivarea acțiunii a indicat că potrivit ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef. din 30 decembrie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian”, s-a dispus: 1) Pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. n) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 333/2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, pct. 93 din Instrucțiunile referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției nr. 138/2013, pct. 7 subpct. 18) și 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017 și pct. 36 lit. c), g) și i) din Instrucțiunea privind comportamentul angajaților cu statut special din Inspectoratul General al Poliției al MAI, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 42/2014, faptă manifestată prin nesubordonarea pe plan organizatoric conducătorului instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală, neexecutarea Ordinului șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 privind aprobarea listei cu birourile de serviciu și angajații repartizați în aceste birouri în cadrul Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău din 23 noiembrie 2021, șeful adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian

Marian Anatolie se sancționează disciplinar cu avertisment; 2) Șeful adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian Anatolie în termen de trei zile din momentul aducerii la cunoștință a prezentului ordin, se va conforma cerințelor Ordinului șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 și va prelua în scopul exercitării atribuțiilor funcționale biroul nr. 14 din sediul subdiviziunii indicate, cu predarea biroului nr. 23.

3. Menționează reclamantul că, analizând circumstanțele de fapt și normele legale în baza căruia a fost emis ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef. din 30 decembrie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian”, constată că ordinul a fost adoptat ilegal și urmează a fi anulat, din raționamentele indicate infra.

4. Relevă că, potrivit ordinului contestat, s-a indicat că el ar fi încălcat prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. în) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 333/2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, pct. 93 din Instrucțiunile referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției nr. 138/2013, pct. 7 subpct. 18) și 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017 și pct. 36 lit. c), g) și i) din Instrucțiunea privind comportamentul angajaților cu statut special din Inspectorate General al Poliției al MAI, aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 42/2014.

5. Susține că nu a încălcat prevederile legale menționate, respectiv, nu a comis careva abatere disciplinară și nu putea fi sancționat disciplinar.

6. Astfel, referitor la prima încălcare disciplinară imputată lui, manifestată prin – nesubordonarea pe plan organizatoric conducătorului instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală și anume neexecutarea Ordinului șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 privind aprobarea listei cu birourile de serviciu și angajații repartizați în aceste birouri în cadrul Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău, explică că ordinul respectiv a fost contestat de către reclamantul Marian Octavian cu cerere prealabilă și cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, ulterior a fost contestat în instanța de judecată cu

cerere de chemare în judecată și cerere de suspendare a executării actului administrativ individual. Or, potrivit art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.

7. Reține că odată ce reclamantul a depus cereri de suspendare a executării ordinului șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 privind aprobarea listei cu birourile de serviciu și angajații repartizați în aceste birouri în cadrul Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău, acesta putea fi executat doar după soluționarea cererilor respective, ori aceste cereri încă nu au fost soluționate.

8. Respectiv, consideră că nu avea obligația să execute ordinul șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 și nu a încălcat prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 333/2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, pct. 93 din Instrucțiunile referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției nr. 138/2013 și pct. 7 subpct. 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017.

9. Referitor la a doua încălcare disciplinară imputată lui, realizată prin – manifestarea unui comportament nepolitic în cadrul ședințelor operative din 23 noiembrie 2021, comunică că nici o normă legală nu reglementează „comportamentul politic”. Or, art. 50 lit. m) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, indică că, funcționarul public cu statut special are obligația să fie respectuos, cuviincios și corect în raporturile cu conducătorii, colegii, subalternii. Iar pct. 7 subpct. 18) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr, 409/2017, funcționarul este obligat să fie respectuos, cuviincios și corect în raporturile cu superiorii, colegii, subalternii.

10. Respectiv, reclamantul subliniază că nici o normă legală nu-l obligă pe reclamantul Marian Octavian să aibă un comportament politic, iar reclamantului i-a fost imputată o faptă, care de facto nu constituie încălcare a obligațiilor legale. Cu atât mai mult, reclamantul Marian Octavian în cadrul ședințelor operative din 23 noiembrie 2021 a avut un comportament

respectuos, cuviincios și corect și a acționat într-o manieră de evitare a escaladării unui conflict iminent.

11. De asemenea, reclamantul invocă că, pentru a atrage un funcționar public la răspundere disciplinară este necesară întrunirea unor condiții: 1) persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public; 2) respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prescrisă de lege; 3) fapta ilicită să producă un rezultat periculos; 4) să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul socialmente periculos. Răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii, iar absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista. La caz, în urma acțiunilor lui Marian Octavian, nu a fost produs careva rezultat periculos, respectiv acesta nu putea fi atras la răspundere disciplinară.

12. În speță, contrar celor menționate, prin ordinul contestat, reclamantul în mod ilegal a fost sancționat disciplinar cu avertisment.

13. Totodată, remarcă, că componența comisiei de disciplină a fost constituită contrar prevederilor art. 59 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și pct. 10 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009.

14. Or, în speță, comisia de disciplină care a efectuat ancheta de serviciu în privința lui, nu a fost inclus, în mod obligatoriu, un reprezentant al organului sindical din cadrul Inspectoratului General al Poliției sau un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

15. La fel, reclamantul consideră că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 638ef. din 30 decembrie 2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian” este ilegal, deoarece nu a încălcat prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. în) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 333/2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, pct. 93 din Instrucțiunile referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției nr. 138/2013, pct. 7 subpct. 18) și 19) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017 și pct. 36 lit. c), g) și i) din Instrucțiunea privind comportamentul angajaților cu statut special din Inspectoratul General al Poliției al MAI,

aprobat prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 42/2014 și a fost încălcată procedura legală la adoptarea a ordinului indicat, respectiv se impune necesitatea anulării acestuia.

16. În același context, menționează că potrivit art. 16 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrate, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

17. Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției era obligat prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare. Or, scopul dreptului discreționar conform esenței dispoziției art. 16 alin. (1) și 137 alin. (1) din Codul administrativ, este de a permite autorității să răspundă flexibil la diversele probleme ce apar în anumite domenii de administrare publică. În acest fel, autoritatea publică poate adopta decizii individual în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între scopul legal abstract și circumstanțele reale. În special, aceasta oferă loc pentru un test de celeritate și echitate.

18. Mai indică reclamantul că, potrivit art. 31, art. 118 alin. (1) din Codul administrativ, ordinul contestat nu este motivat, în special reieșind din poziția și explicațiile oferite de el.

19. Concomitent, reține o altă eroare discreționară admisă de Inspectoratul General al Poliției, exprimată prin omisiunea de a lua în considerație toate faptele relevante.

20. Astfel, indică reclamantul că au fost neglijate poziția și explicațiile sale, faptul că Ordinul șefului Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău nr.30/2021 a fost contestat în modul stabilit și reclamantul nu este obligat să-l execute.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea din 29 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de Marian Octavian împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului nr.638ef. din 30.12.2021 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului adjunct al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, comisar Octavian Marian”, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La 04 iulie 2023 Marian Octavian, prin intermediul avocatului Ciobanu Vadim, a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia din 06 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marian Octavian și s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

24. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că, hotărârea este legală, fiind adoptată în baza unei aprecieri corecte a probelor și aplicării juste a normelor legale.

25. Curtea de apel a reținut că reclamantul Octavian Marian a fost sancționat disciplinar pentru refuzul de a se subordona pe plan organizatoric și pentru neexecutarea ordinului de relocare a biroului, conform prevederilor Legii nr. 320/2012 privind activitatea Poliției și statutul polițistului și altor acte normative interne aplicabile. Sancțiunea disciplinară a fost emisă conform procedurilor legale și respectând competențele autorităților emitente.

26. Instanța a confirmat că Marian Octavian nu a respectat ordinul șefului Inspectoratului de Poliție Botanica, care dispunea relocarea în alt birou, conform necesităților administrative. Refuzul de a executa acest ordin a constituit o abatere disciplinară gravă, fiind contrară obligațiilor sale de subordonare și respectare a deciziilor superiorilor.

27. Marian Octavian a manifestat un comportament nepolitic în cadrul ședințelor operative din 17 și 23 noiembrie 2021, ridicând tonul vocii și părăsind ședința în mod ostentativ, ceea ce a fost confirmat de martorii prezenți. Acest comportament a fost considerat de instanță ca fiind contrar normelor de conduită profesională stabilite pentru funcționarii publici cu statut special.

28. Instanța a respins argumentul reclamantului conform căruia acesta nu era obligat să execute ordinul de relocare în birou până la soluționarea cererii de suspendare. Ordinul contestat de Marian Octavian a fost emis înainte de depunerea cererii de suspendare, astfel încât acesta era obligat să îl respecte.

29. Instanța de apel a considerat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost corectă și legală, fiind adoptată în baza unei aprecieri corecte

a probelor și aplicării juste a normelor legale. În consecință, hotărârea primei instanțe a fost menținută integral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 10 mai 2024, avocatul Vadim Ciobanu, în numele și interesele lui Octavian Marian, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

31. În motivarea recursului, recurentul și reprezentantul său, în esență, subliniază nelegalitatea sancțiunii, aplicarea incorectă a dreptului discreționar și lipsa motivării hotărârilor instanțelor inferioare.

32. În context, menționează că, pentru a atrage răspunderea disciplinară, este esențial ca faptele imputate să producă un rezultat periculos. Conform legislației în vigoare (HG 409/2017), orice sancțiune disciplinară trebuie să fie justificată de consecințele grave ale faptelor. În speță, nu a fost produs niciun astfel de rezultat, ceea ce face sancțiunea nelegală.

33. Recurentul argumentează că, odată depusă o cerere de suspendare a actului administrativ, acesta nu poate fi executat până la soluționarea cererii respective. Ordinul contestat a fost emis fără a aștepta soluționarea cererii de suspendare, încălcând art. 171 alin. (4) Cod administrativ. Această eroare procedurală reprezintă un viciu major care invalidează sancțiunea.

34. Inspectoratul General al Poliției nu și-a exercitat dreptul discreționar în mod corespunzător, ignorând faptele relevante și aplicând sancțiunea în mod arbitrar. Conform art. 16 Cod administrativ, dreptul discreționar trebuie utilizat în conformitate cu scopul legii și fără erori evidente. În acest caz, decizia a fost luată fără a ține cont de explicațiile și poziția reclamantului.

35. Un alt argument central este că nu există nicio normă juridică specifică care să reglementeze comportamentul „politic” în cadrul relațiilor de serviciu. Recurentul susține că legislația în vigoare (inclusiv Legea nr. 288/2016) impune doar respectul și cuviința în raporturile cu superiorii și colegii, fără a detalia ce ar constitui un comportament nepolitic. Prin urmare, sancționarea sa pe acest temei este nefondată.

36. Marian Octavian subliniază că procedura disciplinară a fost viciată încă de la început, întrucât comisia care a decis sancționarea sa nu a fost constituită în conformitate cu normele prevăzute de lege. Aceasta reprezintă

o încălcare a art. 15 alin. (1) din Legea nr. 158/2008, care reglementează componența comisiilor disciplinare, invalidând astfel sancțiunea aplicată.

37. Un ultim punct esențial al recursului se referă la faptul că instanțele inferioare nu au oferit o motivare completă și clară a deciziilor. Hotărârea primei instanțe și cea de apel au preluat fără analiză temeinică argumentele părții adverse, fără a răspunde tuturor argumentelor și solicitărilor reclamantului. Această lipsă de motivare contravine art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul la o judecată echitabilă.

POZIȚIA INTIMATULUI

38. Prin referința depusă la 30 mai 2024, Inspectoratul General al Poliției, a solicitat declararea recursului inadmisibil sau respingerea acestuia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

40. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

41. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

42. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. a¹) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Referitor la termenul de depunere a recursului, se atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice (f.d.154), la 14 martie 2024. Cererea de recurs a fost depusă la data de 10 mai 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

44. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

45. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

46. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

47. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

50. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

51. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont

pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

54. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.a¹) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de avocatul Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Octavian Marian.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc